

1ste April 1871, naar dens Bestemmelser indeholde noget Andet. Naar det imidlertid er de Herrers Mening at ville opretholde § 13, saa bliver Sagen jo mindre væsentlig, men jeg vil dog alligevel udtale mig imod Bestemmelsen i § 2; thi der er efter min Mening ikke tilstrækkelig Grund til at fravige det, som nu er gjældende Regel ifølge Loven af 1871, nemlig, at Bildt kan sælges 14 Dage efter Fredningstidens Begyndelse. Da jeg har Ordet, vil jeg med det Samme gjøre opmærksom paa, at § 1 ogsaa er meget lidet heldig affattet. Det er jo forekrevet her i § 1 ganske i Almindelighed, at i Eidsrummet fra 1ste Januar til 1ste Oktober er det forbudt at fange eller dræbe Hare; men Sagtloven indeholder jo dog en Undtagelse herfra, idet nemlig efter denne Lov Forbudet imod i Fredningstiden at dræbe Naadyr, Hare, Væsler og Grævlinge kun gjælder udenfor Gaarde, Haver eller indhegnede Dyrhaver. Nu veed jeg ikke, om det er de ærede Forslagsstilleres Mening, at de ville have denne Bestemmelse, som findes i § 11. Det er mig uklart, om det er de ærede Forslagsstilleres Mening, at denne Bestemmelse i § 11 om Fredningen, som ikke gjælder indenfor Gaarde, Haver eller indhegnede Dyrhaver, nu skal hæves; men mig forekommer det urimeligt, om man virkelig vilde have denne Bestemmelse om, at det er frit at dræbe Hare i Gaarde, Haver og indhegnede Dyrhaver. Er det Meningen, vil det være rigtigt, at de forandre deres Lovforslag derhen, at det kommer til at hedde: De i Loven af 1ste April 1871, § 11 fastsatte Fredningstider forandres til Eidsrummet fra 1ste Januar til 1ste Oktober. Dette er maaske Meningen, men i saa Tilfælde ere de komne til at udtrykke noget Andet. Denne Forandring af § 1 vilde ogsaa have den fordelagtige Følge, at disse Bestemmelser ere de samme som i Loven af 1ste April 1871, hvilket man nu ikke kan se. Der er ikke sagt Andet, end at i den og den Tid er det forbudt at fange og dræbe Hare saavel som Agerhøns i et andet Eidsrum. Jeg mener derfor, at ligesom jeg maa holde paa, at § 2 bør udgaa, saaledes maa § 1 omskrives, hvis man da overhovedet vil gaa ind paa dette Lovforslag, om hvis rette Omfang jeg, som sagt, ikke kan have nogen begrundet Mening.

Jagd: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning, og skal ikke udtale mig om de Forbedringer, som i formel Henseende kunne gjøres ved Lovforslaget. Det vil jo kunne naas ved 2den Behandling. Det er kun et enkelt Punkt,

jeg skal komme ind paa. Naar den ærede sidste Taler yttrede, at der ikke var fremkommet tilstrækkelige statistiske Data til Begrundelse af Lovforslaget, tror jeg rigtignok at turde sige, at denne Uttring kun kan findes naturlig af en Mand, som mere er vant til at se disse Dyr paa Boret end paa Marken; thi den, der er vant til at se dem paa Marken, vil vistnok forlængst være kommen til den Erkendelse, at forsaavidt man overhovedet har Interesse for Bevarelsen af Landets Bildtbestand, er Nødvendigheden for at fremkomme med saadanne fredende Bestemmelser i fuldeste Maal tilstede. Naar den ærede Forslagsstiller har udtalt, at han med Hensyn til Urfluglene ikke havde saa stor Interesse for Sagen, da de neppe mere fandtes her i Landet — de vare saa at sige forsvundne, han havde i alt Fald aldrig set nogen levende Urflugt — saa er det vistnok saa, at kun meget Faa, der ere her tilstede, have set disse Fugle. Det er en af de mest yndede Bildtarter i Verden, og den er kun forsvunden her fra Landet, fordi der ikke har været tilstrækkelige Fredningsbestemmelser for den, og vi ville snart leve den Dag, da det Samme vil blive Tilfældet med Agerhønsene, som nu er Tilfældet med Urfluglene. Derfor tror jeg, mine Herrer, at de, som have Kjærlighed til Landets Natur og ogsaa til den levende Befolkning, som hører hjemme i den danske Natur, ikke kunne være i Tvivl om, at der er en Nødvendighed for, at der gjøres Noget i den Retning, som de ærede Forslagsstillere have villet, og hvorfor jeg bringer dem min Tak.

Bojfen: Det er ikke med Fordring paa nogen særlig Sagkundskab eller særlig Sagtinteresse, at jeg er Medforslagsstiller af det her omhandlede Lovforslag; men det er, fordi vi have modtaget Opfordring fra flere Egne og da navnlig ogsaa fra en Egn af Landet, hvor Jagten vistnok maa betragtes som noget Mere end en blot Fornøielse, at vi have set os opfordrede til at indbringe et saadant Lovforslag som det foreliggende. Vi ere ikke istand til at opfylde det Ønske, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) udtalte om at se Lovforslaget begrundet paa statistiske Oplysninger om den Tilbagegang, der har vundet sig i Landets Bildtbestand. Det maa vistnok ogsaa henhøre til Umulighederne at tilvejebringe et saadant statistisk Materiale, om end jeg ganske vist har faaet Tal angivne, der kunne tale til Fordel for Lovforslaget. Der er saaledes meddelt mig, at der i et ganske kort Eidsrum i